

דף מידע 2.1.20

קיבוץ חצור אבל על פטירתה של

רחל זלינגר

אנו משתתפים בצערם של בני משפחתה

יהי זכרה ברוך!

ניחום אבלים היום בשעה 16:00-19:00 בביתה

יום שלישי 7.1.2020 – ספורט למשפחה	יום ראשון 5.1.2020 – אביסל'ה קפה
 <p>17:00 ספרייה 18:00 ספורט למשפחה 18:30 ארוחת ערב</p>	 <p>אביסל'ה קפה ימי החורף כבר הגיעו ומחשיך מוקדם, זה בדיוק הזמן להביא את הילדים לכאן! מזמינות אתכם לאחה"צ בין פינות משחק ושעשוע ופינת קפה ומאפה קטן להורים ברגוע פותרות בראשון ב16:00 במועדון</p>

כל האירועים באתר חצור <http://www.hatzor.org.il/> – הכניסו לכם ליומן...

כמה מילים שעולות אחרי שנה בתפקיד...
אני רוצה לומר לכולם תודה!
תודה לכל עובדי התרבות שתמיד פועלים בין אם מלפני או מאחורי הקלעים, כל אחד על פועלו- כולם עושים את המיטב כדי שכולנו נוכל להנות מתרבות פנאי מגוונת ואיכותית!
תודה לכל נאמני התרבות, המתנדבים והמארגנים של כל אירועי הקיבוץ מן הקטן לגדול- ותודה על כך שיש רבים כאלו! בתרבות יש מקום לכולם וכולכם מוזמנים להביא רעיונות ולהשתתף ביישומם!
תודה לכל ראשי האגפים והענפים- שתמיד משתפים פעולה ונותנים יד בכל!
כאן המקום להודות גם לסמדר כהן, נערי בר המצווה והוריהם על פתיחת חגיגות החנוכה בערב נפלא ומושקע!
למירה אשל, ציפי הורוביץ ותזמורת הקרנות, סוזי וצוות השחקנים ולסבים האספנים על סביבון סבים יפה ומלא תוקן!
לצוות מסיבת הכריסמסטר שהרים מסיבה מדליקה עם אנרגיות טובות והרבה חיוכים!
מקווה שנמשיך ליצור ולצרוך עוד הרבה תרבות תוצרת מקומית ושתהיה לנו שנה נפלאה ומעניינת!

בברכה, עפרה 058-4667284

פותרים את השבוע

וסוגרים את השנה

יום ראשון 5.1.2020 במועדון
17:30 ארוחת ערב
18:30 מופע של אמן חושים אופיר יצחקי

כל הגמלאים מוזמנים

♥ ביום ד' 8.1.2020 בבאר טוביה להקת ג'וקבוקס בלהיטי שנות ה-60-70. (פלאייר פורסם במקומי). יש להירשם בווטסאפ בהקדם עד יום ראשון.

♥ הרשימה לטיול חצרים סגורה. הצטרפות על בסיס מקומות שיתפנו.
בברכה אורית שדה 052-3981015

Welcome home!

דורון חוזר היום הביתה!!!

לאחר תקופת שיקום ארוכה, דורון זקצר
חוזר אלינו הביתה. כולנו שמחים
ומתרגשים יחד עם גפנית, עופרי וסהר
אנו מאחלים לך התאקלמות מהירה, המון
בריאות והשתלבות בחיי הקהילה
מכל בית חצור

שינויים במועדי הפסקת חשמל חשמל 5-6.1.19

לאור תחזיות מזג האוויר לגשם ביום בראשון, הפסקת החשמל שתוכננה ליום א 5.1.19 תידחה, מועד חדש יפורסם המהלך השבוע.

ב 6.1.19 תהיה הפסקת חשמל בין 8:00-17:00 לצרכנים הבאים בלבד:
כלבו, גלריה, מכבסה, ביסטרוק, עלמא, תאילנדים, מחסן גדש.

סליחה על אי הנוחות, טל

בית העלמין

עבודות השיפוצים בבית העלמין של הקיבוץ הושלמו. נסללה דרך משער הכניסה לשירותים והותקנו שירותים וכיור מונגשים באדיבות מועצה אזורית באר טוביה.

בברכה, איציק אוחיון

הודעה ממחלקת הנהלת חשבונות ושכר

חברים העובדים מחוץ לקיבוץ או גמלאים המקבלים פנסיה משני מקומות ושיש להם תיאום מס, מתבקשים להעביר למחלקת חשבונות שכר את הארכת תוקף האישור של שנת 2020.

תודה מראש, מחלקת שכר והנה"ח

קופת בית

קופת ב' ביום שלישי 7.1.2020 בשעה 12:00-12:30 במזכירות הטכנית.

דברי תודה:

ליל שבת, נר שישי של חנוכה – החנוכה דולקת, אני יושבת על הכורסא, צופה בטלוויזיה ולפתע דפיקה בדלת. נכנסים מספר ילדים וצלחת סופגניות בידיהם ובפיהם ברכת חג חנוכה שמח.

כמה נעים וכמה טעים!

הרבה תודות לילדים ולסמדר כהן, אחראית על המתנ"ס.

חן חן, חנה אושרוב-קונפינו

עדכון אסא קצירי מעדכן כי בסופ"ש שעבר ירדו בחצור:

אשתקד עד תאריך זה ירדו	סה"כ מתחילת השנה	סופ"ש שעבר 26-28/12/19
340.9 מ"מ	200.6 מ"מ	56.6 מ"מ

הספדים לרחל זלינגר

כשפתחתי את תיקה של רחל בארכיון לחפש תמונות שיספרו עליה ויזכירו אותה, נדהמתי לראות שיש כל כך הרבה. תמונות גדולות כשהיא מניפה את ידיה ומנצחת על מקהלה או תמונות כשהיא מנגנת באקורדיון. רחל היתה המושג והמוצג של מפעל חייה! כמושג – היא היתה בשבילנו סמל למוזיקליות ולמוסיקה כמוצג – זו היא שגם לימדה בכל הכיתות וחינכה להקשבה והכרות עם יצירות ומלחינים. היא זו שבחרה עבורנו כלי נגינה, ניצחה על המקהלה, לימדה את שפת התווים, שירת הסולפג' וכמובן את אין סוף שירי ארץ ישראל. היא היתה של כולנו! היא היתה "התרוממות הרוח" ו"גבהות הרוח" בהיותנו ילדים, נערים וצעירים. דרך המוסיקה התקבלנו לקיבוץ – בנגינה, בהכנת שירי המקהלה לחג. בכל הכלים, בכל הקולות – יודעים להביט בתנועות ידיה בנצחה על המקהלה או התזמורת. רחל היתה האורים והתומים לכל נושא המוזיקה בחצור ולפני כן בתנועה הקיבוצית, בזימרייה ובכנסים אחרים. התרועעה עם הגדולים – מנצחים, מוזיקאים ומלחינים. שמה הלך לפנייה – ואנחנו הלכנו מאחוריה ולמדנו ממנה. ארכיון הקבוץ מלא באין סוף תווים שהושרו בכל המקהלות ובהצגת הקבוץ הראשונה "הצרצר והנמלים" – תווים ועיבודים ומילות השירים בכתב ידה שכה מוכר לנו. מורשתה אדירה ובמרכז האקורדיון שלה. בתמונות רחל נראית מנגנת על אקורדיונים רבים וכולם גדולים והיא כזו קטנה. עד שמצאה את האקורדיון שהתאים למבנה גופה – איתו ניגנה את כל שירי ארץ ישראל היפה. בשיעורי המוזיקה שלה ישבנו בשקט (לא ברחנו או התפלחנו לפרדס) למדנו להקשיב לקרן ביער – הלא היא קרן היער ב"פטר והזאב" וב"תמונות בתערוכה" לכלי הקשת וכינור-הסולו ב"עונות השנה" ולכלי הנשיפה ב"מוזיקה על פני המים" רחל, בלכתך היום את משאירה אותנו מלאים עם כל מה שספגנו ממך. מזכור תמיד את השיר האחרון עליו ניצחת בפסח מול כל החוגגים. אנשים רבים עלו לבמה לשיר בניצוחך, כמיטב המסורת, את השיר כוס נישא רעים כוס יין (אחת שתיים) הן כוחנו רב עדיין (אחת) לכבוד ייני (אחת שתיים) ובת עיני (אחת שתיים) ירים כל איש כוסו מיד !!! נוחי על משכבך בשלים רחל ואנא קבלי את כולנו כמשפחתך.

כתבה: מיה כץ

רחל היתה דודה של אבא שלי, אחותו הנמרצת של סבא קוטי, שהיה נמרץ ממש כמוה. ולמרות שהיתה דודה והשתייכה לדור של סבא וסבתא שלי ולא היו לה נכדים משלה, היא לא התנהגה כמו סבתא. הבדילו בינו שני דורות, ובכל זאת היתה עבורי עולם ומלואו, דמות ייחודית שחרגה מכל הגדרה, משפחתית או חברתית.

כשהייתי ילדה היא היתה בעיקר חברה. ביליתי אצלה בחופשים, זוכה לזמן איכות מתמשך. אני לא ממש זוכרת איך העברנו את הימים, רק זוכרת כיף בלתי נגמר. כי בעצם נסעתי מכפר מנחם לחצור, ומה כבר ההבדל? קיבוץ זה קיבוץ, ואפילו לא כזה רחוק. היינו בבריכה, בחדר האוכל, הכרתי את בני ובנות גילי, הלכנו לכלבו ולספרייה. שום דבר שלא היה לי בבית. אבל אצל רחל היו פינוקים של ארוחות בוקר עם שוקו חם (היא שתתה קפה פרקולטור כמובן), לחמניות חמות, גבינות שמנות. ובעיקר היה לי את כל הזמן לעצי, לקרוא ספרים, לשבת במרפסת ולקשקש... ותמיד הגיעו אורחים, מתנדבים ומתנדבות צעירים וחברות מבוגרות. אני לא יודעת כמה פעמים נסעתי ולכמה זמן בכל פעם, אבל כילדה זכיתי לזמן קסום עם אישה לא שגרתית. וגם בצפית, עוד לפני שלמדתי שם, הייתי עוברת אצלה בדרך ותמיד מקבלת איזה פינוק, סוכריות, עדשים ושוקולדים ששמרה במשרדה. אחר כך, כשכבר למדתי בצפית, הגעתי אליה לחדר הצילום מדי פעם, לזכות בחיבוק חם וחיוך אוהב.

וכמובן היו הכלבות, לידי וביוטי ואחריהן אחרות. תמיד כלבות תחש חומות וקטנות, מתרוצצות, דורשות טיולים יומיים והרבה תשומת לב. לא היה ספק שהכלבות היו כל עולמה, אולי תחליף לילדים שלא היו לה, למשפחה קרובה. את האהבה הזאת לכלבים ירשה מאימה כנראה, והיא לקחה אותה רחוק. כילדה אהבתי את הכלבות שלה, את ההתרחשות סביבן. כשבגרתי קצת התקשתי להבין את ההעדפה שלה את הכלבים על פני בני האדם, ובעיקר את תשומת הלב שהעניקה לתניה, כלבתן של הורי, גם כשכבר מסביב היו ילדים שהיו יכולים להיות לה כנינים. כי רחל הייתה אישה שלא נוהגת לפי הכללים. תמיד עסקה בשלה, בעינייניה, ונתנה תשומת לב רק למה שעניין אותה. לא היו לה גינוני נימוסים והיא לא נכנעה לתכתיבים חברתיים. ולמרות אופייה הייקי ללא ספק, היא פרצה את הגבולות בדרכה שלה.

והיו גם הנסיעות לחו"ל והחברים בכל מקום. תמיד מתרוצצת לאנשהו, יודעת להנות מהחיים בלי להיות תלויה באחרים. חיים של רווקה נחיתה.

המוזיקה מילאה את חייה, ביתה היה מלא בכלי נגינה, תקליטים, תווים ושאר חפצים. היא לימדה נגינה את ילדי חצור, ואני, שמוסיקה לא אומרת לי כלום ומתחברת רק למילים, תמיד הבטתי בכל זאת בפליאה ואולי גם בקינאה.

כילדה חייה נראו לי קסומים, ושוב, כשבגרתי שאלתי את עצמי את השאלות המתבקשות: למה לא התחתנה מעולם? האם רצתה ילדים? לא העזתי לשאול, בעיקר כי הקירבה שהייתה בילדותי אבדה עם השנים.

הפעם האחרונה שראיתי אותה היתה בקיץ, ביום הולדתה המאה. הגענו אליה עם עוגה, לחגוג את ההגעה לגיל המופלג. היא כבר לא הלכה, התקשתה בתנועה וכבר לא דיברה. כשניגשתי אליה היא אחזה בידי והרגשתי את התרגשותה למרות שלא אמרה אף מילה. ראיתי בעיניה שהיא זוכרת את הילדה הקטנה שבילתה אצלה, שהייתה לה חברה למשך כמה קייצים. ישבנו בדירתה הקטנה, שאמנם השתנתה מאז, אבל עדין מלאה בחפציה, בספרים ובתקליטים, גם לאחר פינוי הסלון. ניכר שהיא מזהה את כולנו, וכששאלנו אותה לגילה, אמרה "מאה", המילה היחידה שאמרה באותו אחה"צ.

אנחנו היינו המשפחה של רחל, וכמו שאני מקווה ומעדיפה לחשוב שחיה חיים מלאים ומאושרים למרות שלא הקימה משפחה משלה, אני מקווה גם שסיימה את חייה בשלווה, ללא סבל, ובהשלמה מלאה עם הבחירות שעשתה.

כתבה: אורית זלינגר

קיבלתי הבוקר את הבשורה העצובה שרחל זלינגר נפטרה. היא הייתה בעלת אישיות מיוחדת ובולטת בחיי חצור.

יש לי המון זיכרונות על רחל אחד שבולט הוא שנסעתי איתה ל"זימריה" בכפר סבא. זה היה לפני כ- 35 שנה. שם שמענו מקהלות רבות בחזרות. היא חשפה אותי לעולם המקהלות בישראל ומאז נכנס לדמי "הדיבוק". רחל עבדה בבית ספר התיכון "צפית" בהתמדה והייתה נוסעת הביתה בטרמפים לדעתי עד גיל 80. רחל לא הייתה מפונקת.

בשנות השמונים למדתי תאוריה למוסיקה אצלה והיא הייתה בשבילי מורה לחיים. היה לה ידע אדיר ואהבה להעביר את הידע לאחרים.

למדתי הרבה מאוד שירים ישראליים ממנה. לא אשכח שהקימה מקהלת בנות ושרנו כל מיני שירי קלסיקות ישראליות בהרמוניה.

מי יכול היה לשכוח את הניצוח של רחל בסדרי הפסח בקיבוץ חצור? תמיד הייתה מנצחת על השיר "כוס נישא נרים כוס יין"

במלחמת המפרץ רחל ישנה בסלון אצלנו בבית עם הילדים של יפת ושלי (אדר והדס). לפני 25 שנים רחל נתנה לעמצה מתנה ליום הולדת 75. היא נסעה לספארי באפריקה, עשתה טיולים ג'יפים ונהנתה מאוד.

לפני בערך 12 שנים נתתי לה במתנה: סרט DVD של היצירה "סדר פסח בנוסח יגור" מאת יהודה שרת. יצירה שבה הופעתי יחד עם מקהלת הגליל העליון בקבוץ יגור. שמנו במכשיר ה DVD שלה, צפינו יחד והיא התרגשה עד השמיים. היא שרה את כל השירים בעל פה, וסיפרה לי שהכירה את המלחין.

רחל הייתה שייכת לדור מקימי הקיבוץ והייתה אישה חזקה ודעתנית, שמחה ומלומדת. אישה נמרצת, שלא ידעה מה זה ללכת, תמיד רצה. הייתה פלפלית. אהבה כלבים, ילדים, בני אדם ואת הקיבוץ.

הזיכרון האחרון שלי היה לפני כמה חודשים באחד הביקורים שלי בחצור. פגשתי אותה בטיול ברחוב 28 עם המטפלת המקסימה שלה. כמה שמחתי לראות אותה. היא חייכה כל הזמן כשדיברתי איתה.

יהי זכרה ברוך

אני משתתפת בצער כל בית חצור.

כתבה: דינה טאיבי, קיבוץ דן.

שבת שלום!